

Postanowienie z dnia 27 marca 2003 r.

II UZ 3/03

Kasacja w sprawie o sprostowanie protokołu powypadkowego powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przewodniczący SSN Beata Gudowska, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Jerzy Kuźniar (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 marca 2003 r. sprawy z powództwa Wojciecha K. przeciwko N.P. Sp. z o.o. o sprostowanie protokołu powypadkowego, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 grudnia 2002 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2002 r. [...] Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie odrzucił kasację powoda Wojciecha K. od wyroku tego Sądu z dnia 24 czerwca 2002 r. w sprawie przeciwko N.P. Spółka z o. o. o sprostowanie protokołu powypadkowego, stwierdzając, że pełnomocnik powoda, mimo wezwania Sądu o podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, nie wykonał tego zarządzenia w określonym terminie, gdy tymczasem sprawa niniejsza jest sprawą o prawa majątkowe.

W zażaleniu na to postanowienie powód wskazał, że powództwo dotyczyło sprostowania protokołu powypadkowego zaś dopiero po jego uwzględnieniu możliwe byłoby wystąpienie z nowym pozwem o zapłatę konkretnej kwoty, podając ostatecznie, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 12.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Zgodnie z art. 393³ § 2 k.p.c., w sprawach o prawa majątkowe, kasacja - poza czynieniem zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego - powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Taki charakter niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości, skoro zmierza ona bezpośrednio do realizacji prawa lub uprawnienia mającego wpływ na stosunki majątkowe stron, pełnomocnik powoda winien więc, składając kasację w sprawie, oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia w myśl wskazań zawartych w art. 19 § 2 k.p.c., a skoro tego nie uczynił był obowiązany do terminowego wykonania zarządzenia Sądu pod rygorem określonym w art. 393⁵ k.p.c. Niewykonanie tego zarządzenia skutkowało odrzuceniem kasacji, w tej więc sytuacji stanowisko Sądu Okręgowego było w pełni uzasadnione, a zażalenie nie może odnieść skutku.

Warto też wskazać, że zażalenie jest bezzasadne także z innych przyczyn. Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c. kasacja powinna zawierać, poza oznaczeniem orzeczenia, od którego jest wniesiona, także przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, a nadto wnioski o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany. Wszystkie wymienione elementy kasacji mają charakter bezwzględny (konstrukcyjny), co oznacza, że nie podlegają one uzupełnieniu, a brak któregośkolwiek z nich czyni kasację niedopuszczalną.

W orzecznictwie kasacyjnym Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że brak bliższego określenia podstawy kasacyjnej oraz jej uzasadnienia stanowi wadę, która uniemożliwia traktowanie pisma jako skargi kasacyjnej i wyklucza jej uzupełnienie (por. np. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96 - OSNAPiUS 1997 nr 10, poz. 173). W ten sam sposób należy traktować brak polegający na nieprzedstawieniu w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W obecnym stanie prawnym Sąd Najwyższy - stosownie do art. 393 § 1 k.p.c. - może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, bądź gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna, chyba że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania (art. 393 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z

dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 - OSNC 2001 nr 3, poz. 51 oraz z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 - OSNC 2002 nr 2, poz. 22).

W tym stanie rzeczy, gdy kasacja jest w niniejszej sprawie dotknięta nieusuwalną wadą, należało orzec jak w postanowieniu.

=====